

Bemutatjuk...

Vereniging voor Sterrenkunde – Belgium

1969-ben a belga amatőr-csillagász szervezet, a VVS (Vereniging voor Sterrenkunde - Csillagászati Társaság) tagjai elhatározták, hogy az aktív tagok számára néhány munkacsoportot hoznak létre, ahol az adatcserére és -továbrbítására szervezett formában kerülne sor. Ezen csoportok egyike a Változócsillag Észlelő Csoport (Werkgroep Veranderlijke Sterren - WVS) lett.

Korábban az észlelők közül néhányan együttműködtek ugyan a holland amatőrökkel, de ez a kapcsolat meglehetősen esetleges volt. A belga csoport vezetését Frans Van Loo vállalta el. Az első időkben nem volt túl sok munkája, mivel a csoport egészen kis létszámmal indult: két tagja volt! Már a kezdetkor felvettük a kapcsolatot az AAVSO-val, mint a változócsillagok megfigyelésével foglalkozó legnagyobb amatőrszervezettel, s ez a későbbiekben rendkívül hasznosnak bizonyult. Frans Van Loo később az üstökösmegfigyelés felé fordult, s így a csoport vezetését Patrick Wils vette át. Közel tíz évig irányította a munkát. 1985 óta Frank Deboosere - 1986 elejétől Ludwig Cluys-vel közösen - szervezi az észlelőtevékenységet.

Komoly kapcsolatunk van a "hivatalos" csillagászati világgal, igaz, elsősorban az AAVSO-n keresztül. Az, hogy a szakcsillagászok rendszeresen felhasználják adatainkat, s az eredményekről visszajelzést is kapunk, rendkívüli mértékben inspirálja további munkánkat. Különösen nagy jelentőségűnek tartjuk a felkérésekre végzett

megfigyeléseket, melyeket egy-egy kiválasztott objektumról végzünk, esetenként nemzetközi programokhoz, vagy mesterséges hold kísérletekhez kapcsolódóan.

Az 1969-es kezdet óta több mint 50.000 megfigyelést végeztek a VVS tagjai. Létszámunk igen alacsony (talán tíz aktív tagról beszélhetünk), de mivel többségük fiatal, reménykedhetünk, hogy a jövőben még hosszú ideig dolgozunk együtt. Az észlelők nagy része japán gyártmányú, olcsón megvásárolható, de igen jó minőségű 115 mm-es Newton reflektorokkal dolgozik. Bár a méret a mai standard-et tekintve nem tűnik túl nagyoknak, belga viszonyok között optimálisnak tekinthető. Időjárásunk ugyanis rendkívül kedvezőtlen, sokszor párás, nyugtalan a légkör, s gyakori a felhőzet is, melyet a tenger közelsége magyaráz. Nem ritka, hogy havonta csak 2-3 éjszaka alkalmas arra, hogy észleléseket végezhessünk.

Adatainkat rendszeresen elküldjük az AAVSO-nak, míg tagjaink - és egyéb érdeklődők - rendszeresen megjelenő körlevelünköböl, a "Varial"-ból juthatnak új információkhoz. Kiadványunk - cserealapon - számos más változós szervezethez is eljut, ezáltal téve széles körben ismertté munkánkat.

FRANK DEBOOSERE

(Heelal Vol.31.;No.11.
alapján: Papp János)